Bitové operátory, bitová pole a mnoho dalších užitečných maličkostí

Jiří Zacpal

DEPARTMENT OF COMPUTER SCIENCE PALACKÝ UNIVERSITY, OLOMOUC

KMI/ZP2 Základy programování 2

Bitové operátory

- & (součin), | (součet), ^ (nonekvivalence, XOR), >> (posun vpravo), << (posun vlevo), ~ (negace)</p>
- argumenty operátorů mohou být pouze celočíselné
- vyhodnocení bitových operátorů je relativně rychlé
- příklady
  - převod na velká písmenac = c & 0xDF;
  - převod na malá písmenac = 0x20;
  - násobení mocninou čísla 2x = x << 3;
  - dělení mocninou čísla 2x >>= 2;

Práce se skupinou bitů

 bitové operátory se často používají při práci se skupinami bitů (více informací uložených v jedné proměnné)

příklad: #define READ 0x8 #define WRITE 0x10 #define DELETE 0x20 unsigned int status; status |= READ | WRITE | DELETE; status |= READ | WRITE; status &= ~(READ | WRITE | DELETE); status &= ~READ;

Vytvoření bitového pole

- bitová pole umožňují pracovat s jednotlivými bity nebo skupinami bitů proměnných pomocí symbolických jmen
- definice bitového pole
  typedef struct {
   unsigned den : 5;
   unsigned mesic : 4;
   unsigned rok : 7;
  } DATUM;
- jednotlivé položky mohou být pouze celé znaménkové (signed) nebo celé neznaménkové (unsigned)
- číslo za dvojtečkou udává počet bitů pro danou položku
- velikost celého bitového pole bývá shora omezena hodnotou sizeof(int)

Práce s bitovým polem

- nelze pracovat s adresami (ani ukazateli) na položky
- s bitovým polem lze pracovat jako se strukturou
- vytvoření proměnné (s inicializací)
  DATUM dnes = {23, 4, 2008 1980};
  DATUM zitra = dnes;

```
přístup k položkám
zitra.den++;
dnes.mesic = 6;
dnes.rok = 2009 - 1980;
if ((dnes.rok!=d.rok)||(dnes.mesic!=d.mesic)||(dnes.den!=d.den))...
printf("%u. %u. %u\n", d.den, d.mesic, d.rok + 1980);
```

Příklad 1

Prostudujte si zdrojový kód v <u>připraveném souboru</u> a dopište funkci

DATUM maximum(char *nazev)

Tato funkce by měla číst datumy (využijte bitové pole DATUM) z binárního souboru nazev a vrátit největší (nejpozdější) datum jako svou návratovou hodnotu.

Typ DATUM můžete také předefinovat jako union výše zmíněného bitového pole a neznáménkového celého čísla, čímž si můžete zjednodušit porovnávání 3 hodnot (rok, měsíc a den) na porovnávání jediné hodnoty. Pozor ovšem na pořadí bitů ve struktuře bitového pole a velikosti typů na konkrétním počítači. Toto řešení je implementačně závislé!

Příklad výstupu:

Nejpozdejsi datum je: 23. 4. 1995

Příklad 1


```
typedef struct {
           unsigned den : 5;
           unsigned mesic : 4;
           unsigned rok : 7;
} DATUM;
DATUM maximum(char *nazev)
    FILE *fr;
    DATUM max={0,0,0},d;
    fr = fopen(nazev, "rb");
    if (fr == NULL) return max;
    while (fread(&d, sizeof(DATUM), 1, fr)== 1)
         if(d.rok>max.rok)
               max=d;
         else if((d.rok==max.rok)&&(d.mesic>max.mesic))
               max=d;
         else if((d.rok==max.rok)&&(d.mesic==max.mesic)&&(d.den>max.den))
               max=d;
    fclose(fr);
    return max;
```

Typový modifikátor const

- slouží pro označení proměnné, jejíž hodnota se po inicializaci již nebude měnit const double pi = 3.14159; const max = 100;
- takto vytvořené konstanty mají daný typ a rozsah platnosti v odpovídajícím bloku
- Ize deklarovat i konstantní ukazatel nebo ukazatel na konstantní hodnotu

```
const static char *t1= "Pointer na const";
static char *const t2 = "Const pointer";
const static char *const t3 =
"Const pointer na const znaky.";
```

Konverze textu na číslo

- níže zmíněné funkce jsou součástí knihovny stdlib.h
- jednoduché převody textu na číslo int atoi(const char* str); long atol(const char* str); double atof(const char* str);
- složitější převody textu na číslo long strtol(const char *s, char **konec, int zak); unsigned long strtoul(const char *s, char **konec, int zak); double strtod(const char *s, char **konec); Funkce převádí textový řetězec s na číslo odpovídajícího typu. V parametru konec je po volání funkce vrácen ukazatel na konec zpracováného textu. Pomocí parametru zak lze zadat základ vstupní číselné soustavy (hodnoty 2 až 36).
- příklad:
   char *k;
   long int cislo, cislo2;
   cislo = atol("12345");
   cislo2 = strtol("AB12D", &k, 13);

Generování pseudonáhodných čísel

- inicializace generátoru (funkce z knihovny stdlib.h)
   void srand(unsigned int seed);
- jako seed při inicializaci často používá funkce (z time.h)
   time_t time(time_t *out);
   Tato funkce vrací počet sekund od 1. ledna 1970 do svého volání.
- generování náhodných čísel (funkce z stdlib.h) int rand(); Funkce vrací číslo od 0 do RAND_MAX.
- generování čísel v jiném rozsahu
  cislo = rand() % (max + 1 min) + min;

Příklad 2


```
void vygeneruj_pole(int A[],int n)
{
  int i;
  srand((unsigned)time(NULL));
  for(i=0;i<n;i++) A[i] = rand()%100;
}</pre>
```

Funkce pro řízení programu

- níže zmíněné funkce jsou součástí knihovny stdlib.h
- funkce pro ukončení programu
   void exit(int kod);
   Funkce ukončí provádění programu, zapíše buffery a uzavře proudy, smaže dočasné soubory, volá funkce registrované pomocí funkce atexit. Parametr kod odpovídá návratové hodnotě programu (jakoby návratové hodnotě funkce main).
- registrace funkcí, které se budou spouštět při standardním ukončení programu (volání exit nebo return ve funkci main)
   int atexit(void (* funkce)());
- funkce pro nestandardní ukončení programu
   void abort();
   Funkce pro rychlé ukončení programu; nezapisuje buffery, nemaže dočasné soubory, nevolá funkce registrované pomocí atexit.
- funkce pro komunikaci s OS (příkazy OS, spouštění programů) int system(const char *prikaz);

Matematické funkce

- definované ve standardní knihovně math.h
- funkce mají vesměs intuitivní názvy, jeden vstupní parametr typu double a návratovou hodnotu
  typu double

```
sin, cos, tan, asin, acos, atan, sinh, cosh, tanh, exp, log, log10, sqrt, ceil, floor, fabs
```

- některé funkce mají 2 vstupní parametry pow, fmod, modf
- příklady:
   double x = 12.3;

   double zaok_dolu = floor(x);
   double zaok_nahoru = ceil(x);

   double radiany = asin(sqrt(3)/2);

   double zbytek = fmod(x, 2.1);
   double cela_cast;
   double des cast = modf(x,&cela cast);

Parametry základních datových typů

- pro lepší přenositelnost programů je vhodné mít k dispozici symbolické konstanty, které popisují rozsah a případé další paramerty jednotlivých základních typů
- tyto konstanty jsou definovány ve float.h (konstanty týkající se reálných typů) a limits.h (konstanty popisující celočíselné typy)
- jména konstant jsou opět poměrně intuitivní: INT_MAX, INT_MIN, UINT_MAX, SHRT_MAX, ..., DBL_MIN, DBL_MAX, DBL EPSILON, DBL DIG, ...
- obsahy hlavičkových souborů si můžete v případě potřeby sami prohlédnout,
   většinou jsou dobře okomentované

Standardní makra pro práci se znaky

- definována ve standardní knihovně ctype.h
- názvy maker jsou opět velmi intuitivní
   isalpha, isalnum, isdigit, isxdigit, islower, isupper, isprint,
   ispunct, isgraph, isspace, iscntrl, tolower, toupper

Práce s textovými řetězci 1/2

- většina funkcí pro práci s textem je obsažena ve string.h
- formátované čtení a zápis textových řetězců (stdio.h)
  int sscanf(const char * zdroj, const char *format, ...);
  int sprintf(char* cil, const char* format, ...);
- zatím nezmíněné funkce ze string.h size_t strspn(const char *zdroj, const char *set); Funkce vrací počet prvních znaků řetězce zdroj, které jsou všechny obsaženy ve množině znaků set.

size_t strcspn(const char *zdroj, const char *set); Funkce vrací počet prvních znaků řetězce zdroj, které **nejsou** (všechny) obsaženy ve množině znaků set.

char *strpbrk(char *zdroj, const char *set);
Funkce vrací ukazatel na první znak zdroj, který je obsažený ve množině znaků set.

char *strtok(char *zdroj, const char *set);

Funkce pro rozdělnení řetězce zdroj oddělovači z množiny set. Při prvním volání se předá zdroj, při dalších se předává NULL.

Práce s textovými řetězci 2/2

funkce pro práci s blokem bytů (znaků), který není ukončen '\0' void *memchr(void *p, int h, size_t v); Funkce vyhledá v paměti p o velikosti v první byte s hodnotou h. V případě neúspěchu vrací NULL, jinak ukazatel na nalezený byte. Jedná se o obdobu funkce strchr. int memcmp(const void *p1, const void *p2, size_t v); Funkce pro porovnání bloků paměti, obdoba strcmp. void *memcpy(void *kam, const void *co, size t v); Funkce pro kopírování bloku paměti, obdoba strcpy. void *memmove(void *kam, const void *co, size_t v); Jako memcpy, pouze se může překrývat paměť kam a co. void *memset(void *p, int h, size t v); Vyplní prvních v bytů paměti p hodnotou h zkonvertovanou na unsigned char a vrátí ukazatel na paměť p.